

תת"ע 3156/12/16 - מדינת ישראל נגד דלית חוגי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

14 דצמבר 2017

תת"ע 3156-12-16 מדינת ישראל נ' דלית חוגי
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל
נגד
דלית חוגי
ע"י ב"כ עו"ד רות גדרון

מאשימה

נאשם

גזר דין

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ב 4.12.16 בשעה 10:20 או בסמוך נהגה הנאשמת בצומת הרחובות המרד אלחנן בתל-אביב ולא אפשרה להולך רגל להשלים את החצייה בבטחה בניגוד לתקנה 67א' לתקנות התעבורה, עוד עולה כי ב- 15.11.16 נפסלה הנאשמת מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, ונפסלה פעם נוספת מלהחזיק רישיון נהיגה בתאריך 6.11.16 לתקופה של 12 חודשים.

דבר הפסילה בשני התיקים הודע הנאשמת וביום 16.11.16 היא הפקידה תחליף רישיון במזכירות בית המשפט. הנה כי כן, הנאשמת נהגה ביום 4.12.16 שעה שהיא נוהגת בזמן פסילה ובניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

הנאשמת הורשעה בעבירות המיוחסות לה לפי הודאתה בהאשמות.

התביעה ביקשה מבית המשפט להטיל על הנאשמת עונש של מאסר בפועל, פסילה ארוכה ומושכת ומאסר ע"ת, כמו כן עומדים ותלויים נגדה עונש פסילה על תנאי 9 חודשים במצטבר ולכן מבקש להפעיל את עונש הפסילה כאמור.

הסנגורית מפנה את עיקר טיעוניה לעניין עונש המאסר, ולתקופת הפסילה שלפי עמדתה ראוי להטיל במקרה דנן, לפי פסיקה שהגישה המתחם הוא בין 6-ל-9 חודשי פסילת רישיון, פסילה על תנאי וקנס. עוד הפנתה הסנגורית לנסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת, ולפי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז 1977- סעיף 40 י"א לחוק העונשין המדבר על נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

זאת לדעת הנאשמת מתמודדת לבדה בגידול של- 4 ילדים כאשר בתה הקטנה נכה מוכרת על הרצף האוטיסטי, כרגע נמצאה הנאשמת מתאימה לשיקום, והיא נכנסה לתוכנית של בית המשפט הקהילתי בת"א, שם נמצאת בשלב 2 של מהלך השיקום. עוד הגישה ההגנה בקשת קצינת המבחן להסדיר את חובותיה של הנאשמת, כאשר במסגרת בית המשפט הקהילתי פועלת הנאשמת להסדיר את חובותיה בסך העולה על 100,000 ₪ לעיריית ת"א ובי"ח איכילוב. עוד

צינה האחרונה את עובדת הנכונות והרצון של הנאשמת לשנות ולשפר את חייה תוך שהיא מבצעת את כול המוטל עליה, במסגרת תוכנית בית המשפט.

מתחם הענישה יקבע לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין תשל"ז-1970, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמנוי בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

לעניין הערך החברתי שנקבע בעניין נהיגה בזמן פסילה ראה רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן-

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב"

ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת"

בשאלת המדיניות הנוהגת בסוג זה של עבירות, נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף הוא החל מעונש מאסר בפועל של שנה, מאסר על תנאי, ועונש של פסילת רישיון בין 6 חודשים פסילה בפועל ועד 3 שנים פסילה.

ולעניין זה ראה:

עפ"ת 32611-08-10 בבית המשפט המחוזי בת"א מדינת ישראל נ' שלמה גיא- בית המשפט השית שנה מאסר בפועל, פסילה ל 3 שנים ומאסר מותנה של 6 חודשים ל 3- שנים.

ועוד ראה רע"פ 1211/12 אברהם ישראל נ' מדינת ישראל שם בית המשפט העליון דחה ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי שם הושת על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל ו 24 חודשי פסילת רישיון ושנת מאסר ע"ת.

מנגד קיימים פסקי דין שהעונשים שהוטלו הסתפקו בחודשים ספורים.

לעניין זה ראה פ"ל 2813-12-13 מדינת ישראל נ' אוטמזגין שם התחשב בית המשפט בנסיבות המיוחדות, האישיות והטיל בסופו של יום 6 חודשי פסילה, מאסר ע"ת של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס.

ראיתי לנגד עיני את עובדת מצב הנאשמת אשר מצויה בהליך שיקום במסגרת בית המשפט הקהילתי בשלב מתקדם, והכול בניסיון להחזירה למסגרת חיים נורמטיבית. כפי שלא נעלמה מעיני תמונת הרשעותיה הקודמות בתחום התעבורה המחייבות הפעלת פסילה מותנית של הרישיון ל 6 חודשים ועוד 3 חודשים, ועוד עברה בתחום הפלילי המובהק- הפועל לחובתה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. אני פוסל את רישיון הנהיגה של הנאשמת ל 11 חודשים בפועל, הפסילה המותנית בתיק תעבורה 7204-05-16 תל אביב ובתיק 10499-05-16 ת"ע ת"א הם בחופף לעונש הפסילה כאן סה"כ 11 חודשי פסילה.
2. אני מטיל על הנאשמת קנס בסך 750 ₪ או 7 ימי מאסר, הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, התשלום הראשון לא יאוחר מיום 15.2.18.
3. אני מטיל על הנאשמת 6 חודשי פסילה והפסילה היא על תנאי למשך 3 שנים.
4. אני מטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר והמאסר הוא על תנאי למשך 3 שנים, שלא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 א' או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף- בניגוד לסעיף 10 לפקודות התעבורה.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.